

2849 11. Jan. 1908: 1. Beh. af Lovf. ang. Omordn. af Still. som Overinsp. for Opdragelsesanst. 2850

rømmer, at i denne Sag har det ærede Medlem for Kellerup været i Stand til at se Skæven i sin Broders Øje. Den har, han set udmærket godt, men jeg synes dog, at det ærede Medlem for Kellerup, dersom, han ellers selv har gode og rene Bevæggrunde, ud fra hvilke han taler om denne Sag, ogsaa maa kunne forudsætte, at hans Modpart i denne Sag har gode og rene Bevæggrunde, men det er der ikke Tale om.

Det ærede Medlem for Kellerup stiller den forhenværende Forstanderinde op som en stillesiddende Kvinde, der med Alvor og Samvittighedsfuldhed røgter det Hverv, hun har givet sig i Lag med; det er jo meget sympatetisk gjort af det ærede Medlem for Kellerup, og det er der for saa vidt ikke noget at sige til, det er nu hans Opfattelse. Derimod synes det mig ikke at være ganske samvittighedsfuldt, naar han paa den anden Side stiller det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds op som en Mand, hvis Opgave det er blot at fare rundt og lave Agitation og Larm og Spektakel, og for hvem det først og fremmest har været Opgaven, at henlede Folks Opmærksomhed paa sig. Jeg begriber ikke, at en Mand i en alvorlig Sag som denne, hvor han selv mener at have alvorlige Angreb, at rette mod en anden, kan stille sig paa et saa løst og daarligt Grundlag, som han har gjort ved denne Lejlighed. Det vilde have forekommet mig rigtigt, om det ærede Medlem for Kellerup havde været i Stand til at anerkende og se det, som jeg dog tror, at mange Mennesker her i Danmark kunne se hos det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), selv om man ellers ikke er enig med ham, nemlig hans varme Hjerter og hans usvækkede Interesse for alle dem, det gaar ilde i Samfundet. Jeg tror, at ikke alene vil hans offentlige Færd som Rigsdagsmand, saaledes som vi jo kende ham, have vidnet om dette, men ogsaa vi, der kende ham noget personligt, ere ganske paa det rene med hans Stilling i saa Henseende.

Paa den anden Side stiller saa det ærede Medlem for Kellerup den værgeløse Kvinde op. Ja, det blev sagt i Gaar af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds, at Udtrykket „værgeløs“ var ikke ganske rigtigt anvendt i denne Forbin-

delse. Vi have jo set — det er jo rigtigt nok —, at hele Regeringens Presse uden Undtagelse øjeblikkelig har stillet sig klar til Væрге for hende; og vi have jo set, at hele Regeringspartiet her i denne Sal med Ordføreren i Spidsen stiller sig til Væрге for denne Kvinde. Jeg synes, det er ganske galt, naar alt det, der duer noget i Danmark, det, der har Magten og Æren, stiller sig op til Væрге for hende, da at fremstille hende som den værgeløse Kvinde. Og tænke vi paa hende i Forholdet overfor de stakkels Børn, som have været betroede til hendes Omsorg, og som efter min Mening paa mange Punkter have staaet som ganske og aldeles værgeløse, har man saa meget mindre Ret til, i denne Forbindelse at kalde denne Kvinde for værgeløs.

Nej, jeg har ikke faaet andet ud af det ærede Medlems Foredrag, end at hans Mening om det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds har været denne, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds absolut vil denne Kvinde til Livs. Det ærede Medlem for Kellerup har ikke haft det gode Øje, som han sætter Pris paa hos andre, han har ikke haft det gode Øje, der har været i Stand til at opdage gode Bevæggrunde hos det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds, naar han har rejst den Kampagne, han har rejst; ikke et eneste Ord har det ærede Medlem for Kellerup haft tilovers for de ulykkelige Børn; derimod taler han meget skaansomt om den værgeløse Kvinde. Han taler om hende som hørende til den strenge pædagogiske Retning, han taler om Tjat i Ny og Næ, medens Forholdet var det, at der vankede Klø fra Morgen til Aften.

Det ærede Medlem har fuldstændig glemt at omtale den mørke Arrest, det ærede Medlem har ikke talt noget om de Børn, der bleve dømt til at holde de vaade Lagener, til de bleve tørre, det ærede Medlem har ikke talt noget om Sultestraftene, det, som man kalder „delvis Inddragning af Køsten“. Det ærede Medlem har ikke talt noget som helst om de tvungne Kærtegn; alt det gale, alt det daarlige, alt det skæve, som vi maatte ønske rettet, har det ærede Medlem aldeles ikke haft Øje for, derimod har han haft Øje for at angribe den Mand, som det i første Række skyldes, at alle disse